

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 4-A DIN POST

(a Sf. Cuv. Ioan Scărarul)

**SF. MC. TERENTIE, POMPEI, AFRICAN,
MAXIM ȘI DIMA**

PE SCARA VIRTUȚILOR URCĂM LA DUMNEZEU

Tot astăzi Biserica pomenește și pe Sfântul Ioan Scărarul, mare sfânt și dascăl duhovnicesc care prin lucrarea sa numită „Scara Raiului” ne-a dat un adevărat îndreptar de viațuire duhovnicească, accesibil deopotrivă monahilor și mirenilor.

Sfântul Ioan ne arată în această lucrare că nevoința noastră de lepădare de patimi și de agonisire a virtuțiilor este în esență o Scară care unește cele de pe pământ cu Cerul, unde ne așteaptă Hristos Domnul și încununează întregul nostru urcuș prin dobândirea vieții și fericirii celei veșnice.

Scara Sfântului Ioan este un adevărat temel și o sinteză a vieții duhovnicești creștine, care în cele 30 de trepte pe care le are (după cei 30 de ani ai Mântuitorului, când a început lucrarea Sa de propovăduire a Evangheliei) ne vorbește nu despre imitarea lui Hristos, ci de o urmare a Lui prin asumarea Crucii, prin despățimire și urcuș continuu, care ne duce la Rai, unde Hristos ne așteaptă și Se revarsă iubitor și milostiv în viața noastră, pe măsura alipirii noastre de El, a biruințelor duhovnicești urcate treaptă cu treaptă, biruințe prin care omul se îndumnezeiește.

Datorită importanței acestui îndreptar de viațuire duhovnicească, Sfinții Părinți au rânduit ca în multe mănăstiri și biserici, în această perioadă a Sfântului Post să se citească pasaje din „Scara” sau „Leașvița” cum i se spune în slavonă, închinându-i Sfântului Ioan și Duminica a 4-a din Post, alături de ziua sa de prăznuire din calendar, 30 martie.

Modelul Scării a fost preluat din visul patriarhului biblic Iacob (Facerea, cap.28), care adormind, a văzut în vis o scară ce unea Cerul cu pământul și pe oameni cu Dumnezeu, și pe ea urcau și se pogorau îngeri.

În Duminica a 4-a din Sfântul Post al Paștelui, Biserica a rânduit să se citească pericopa evanghelică de la Marcu 9, 17-32, care ne vorbește despre vindecarea minunată de către Mântuitorul Hristos a unui tânăr stăpânit de demoni, prilej cu care Domnul subliniază nevoia rugăciunii și a postului pentru alungarea demonilor din om, împreună cu puterea credinței. Tatăl tânărului care a fost vindecat s-a rugat ca Domnul să-i ajute puținei sale credințe, la care Mântuitorul răspunde: „toate sunt cu puțință celui ce crede”.

Sfântul Ioan Scărarul (579-649 d. Hr.), viețuitor el însuși în pustia Sinai, adevărat dascăl al rugăciunii și al asprelor nevoințe, ajunge în ultimii ani ai vieții sale starețul mănăstirii „Sfânta Ecaterina” din Sinai, după mai bine de 4 decenii de viață pustnicească. La rugămintea starețului Ioan de mănăstirea Rait, în apropiere de Sinai, Sfântul Ioan va scrie această lucrare de maturitate duhovnicescă, un veritabil îndreptar în nevoința omului de dobândi asemănarea în har cu Dumnezeu, prin lepădarea de patimi, rugăciune neîntreruptă și agonisirea virtuțiilor. Cu adevărat, angajat în urcușul acestor nevoințe, creștinul se luptă să scoată din ogorul sufletului său, ca pe niște buruieni, patimile și purtările cele rele, sădind în locul lor, tot cu nevoință și

osteneală, virtuțile care ne apropie de Dumnezeu și ne deschid ușa Raiului.

În acest urcuș sunt multe renunțări, omul trebuie să se lepede de tot egoismul său, de toată alipirea împătimită a lucrurilor din lume, și în chip liber, urmând pilda lui Hristos, a Crucii și a Jertfei Sale, să urce și el această Golgotă ascetică, care ne ridică de la pământ la Cer. Motivul „Scării Raiului” și a angajării libere a monahului și a oricărui credincios în urcarea ei, și-a găsit un ecou deosebit de grăitor în iconografia bizantină ortodoxă, imaginea Scării fiind prezentă în frescele multor mănăstiri și biserici. Menționăm aici frescele exterioare de la Sucevița, Râșca, Humor sau Hurezi care sunt de o expresivitate pilduitoare. În dreapta și în stânga celor angajați în urcușul

Scării, la capătul căreia este Hristos Care-i așteaptă cu brațele deschise, sunt îngerii lui Dumnezeu care îi ajută pe oameni să urce din virtute în virtute, făcând binele, iar pe de altă parte cu răutate și ură, îngerii cei răi, diavolii, se silesc să-i tragă în jos cu cârlige și capcane meșteșugite să nu ajungă la Hristos, să părăsească urcușul și să-i prăbușească în fundul iadului.

Menționăm faptul că lucrarea Sfântului Ioan Scărarul, acest îndreptar de viațuire creștină de o profunzime

deosebită, a circulat în manuscrise grecești și slavone în Țările Române încă de timpuriu, iar la anul 1618, Sfântul Mitropolit Varlaam al Moldovei ne-a dat prima traducere în limba română, această lucrare devenind un adevărat manual pentru viața monahilor din mănăstirile noastre. Menționăm însă în mod deosebit traducerea „Scării” în volumul al IX-lea al „Filocaliei”, făcută de părintele profesor Dumitru Stăniloae, care conține multe adnotări și un bogat aparat critic.

„Scara” Sfântului Ioan ne apare și astăzi ca o adevărată oază cu apă vie și curată, plină de mireasma bunei viețuiri după Hristos, și aceasta pentru că, în deșertul spiritual în care trăiește o bună parte din lume, sufletul omului credincios tânjește cu adevărat să urce spre cer, să se elibereze de patimile egoiste, dobândind în schimb virtuțile cele bineplăcute lui Dumnezeu și care ne aduc în dar asemănarea noastră cu El. ❖

Părintele Eugen Moraru

SFÂNTUL IERARH CALINIC DE LA CERNICA

Podoabă aleasă a Bisericii și neamului românesc

La 7 octombrie 1787, în București, din părinți evlavioși, Antonie și Floarea, venea pe lume pruncul Constantin. Într-o familie profund credincioasă, căci fratele său cel mai mare, preot de mir în tinerețe, se călugărește mai apoi, cu numele de Achie, iar mama, fericita Floarea, după ce și-a crescut copiii, se retrage la Mănăstirea Pasărea, devenind schimonahia Filoteia.

Constantin, care era mezinul familiei, a primit de mic o educație religioasă aleasă, învățând carte în București, la școlile care funcționau în acea vreme pe lângă biserici. În anul 1807 intră în Mănăstirea Cernica, sub ascultarea cuviosului stareț, arhimandritul Timotei. La 12 noiembrie 1808 este tuns în monahism cu numele de Calinic, iar la 13 februarie 1813 este hirotonit ieromonah. În anul 1817 călătorește la Sfântul Munte. La 14 decembrie 1818 este ales stareț al Cernicai, pe care o conduce 32 de ani.

După 43 de ani de viațuire în mănăstirea Cernica, este nevoit să o părăsească, căci la 14 septembrie 1850 este ales episcop pentru Eparhia Râmnicului - Noului Severin, pe care o păstorește timp de 17 ani.

Vom aminti în special activitatea sa tipografică, pentru că s-a îngrijit ca bisericile să aibă cărțile de cult, iar clerul să aibă la dispoziție cărțile necesare pregătirii sale. Sfântul Calinic a înființat cu mijloace proprii „Tipografia Kallinik Râmnik”. Tipografia a început să lucreze din 1861, când au apărut: „Aghiazmatarul”, „Datoriile preoților”, „Slujba sfintei Învieri din Dumineca Paștilor”, „Manualul de pravilă bisericească” și „Tipicul bisericesc”, „Mineiele”, „Evangelhia”, „Octoihul”, „Liturghierul”, „Acatistierul” și multe, multe altele. Prin înființarea tipografiei la Râmnic și prin imprimarea atâtor cărți, Sfântul Calinic a reînviat trecutul de glorie culturală și artistică a înaintașilor săi, episcopii Antim Ivireanul, Damaschin, Climent, Chesarie și Filaret. În 1867

luminatul episcop donează tipografia sa orașului Râmnicu-Vâlcea, cu tot inventarul ei și cu toate cărțile pe care le avea în depozit, punând condiția ca jumătate din venituri să fie alocate școlilor din oraș și studenților nevoiași, atât din învățământul laic cât și din cel bisericesc, iar cealaltă jumătate să fie dată schitului Frăsinei, pentru înzestrarea sa.

La 24 mai 1867, episcopul Calinic se retrage din scaun la mănăstirea de metanie, Cernica, iar un an mai târziu, la 11 aprilie 1868, se mută la cereștile lăcașuri. Canonizarea Sfântului Ierarh Calinic de la Cernica s-a făcut la 21 octombrie 1955, iar prăznuirea lui se face la 11 aprilie.

A fost primul sfânt român canonizat de Biserica Ortodoxă Română. A rămas în Biserică ca starețul ascet al mănăstirii Cernica, dar și episcopul înțelept, milostiv și neobosit, devotat patriot care și-a iubit profund țara și neamul său. A trăit în vremuri de răscruce ale istoriei noastre, precum revoluția lui Tudor Vladimirescu din 1821, revoluția de la 1848 și mai ales Unirea Principatelor, pentru care a militat

neobosit. În calitatea lui de deputat al poporului s-a bucurat de venirea lui Vodă Cuza la cârma țării unite, a făcut parte din Adunarea electivă, alături de episcopii Filotei al Buzăului și Climent al Argeșului, semnând în memorabila zi de 24 ianuarie 1859 actul de numire, în rândul al doilea, după acela al mitropolitului Nifon, președintele Adunării.

Încheiem cu un fragment din Pastorală sa tipărită în 1863: „Datori suntem dar, să nu cruțăm nici un interes particular pentru binele obștesc care este și al fiecăruia în parte. Când frații noștri cei de o credință și de sânge... ne cer ajutor, când patria, care se compune din frații noștri, ne cere jertfa noastră, datori suntem a o da. Dumnezeu a poruncit: nimeni n-are mai mare dragoste alta, decât a-și pune sufletul său pentru prietenii săi; neamul și patria, se înțelege, a zis Însuși Mântuitorul Hristos. Duhovniceștilor fii și frați preoți! A învăța pe oameni să se iubească între dânșii, să-și iubească patria, să jertfească orice interes pentru fericirea ei viitoare, care este pentru voi și copiii voștri, este datoria noastră, sau mai bine să zic a voastră. A voastră zic, pentru că trăiți în popor, voi sunteți sufletul soțietății, voi primiți pre om din pânțele maicii sale și călătoriți împreună pe calea aceștii vieți spinoase până îi duceți în sânul pământului, care este maica noastră tuturor” ❖

CONTRIBUIȚI LA CONSTRUCȚIA AȘEZĂMÂNTULUI SOCIAL ȘI PICTURA BISERICII

Potrivit Codului Fiscal „contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitele deja plătite în anul 2015. Puteți redirectiona această sumă în contul bisericii completând formularele 230 pentru venituri din salarii sau 200 pentru alte venituri decât salarii.

Se depun până la 25 mai 2016 la organul fiscal în a cărui rază teritorială aveți domiciliul.

Formularul 230 îl puteți găsi și la biserică.

Informații pe www.parohiaserbanvoda.ro/donații

Parohia Șerban Vodă; Cod fiscal 14079820

Cont IBAN-RO97CECEB40336RON0262482

SFINȚIREA TROIȚEI EROILOR ȘI MARTIRILOR NEAMULUI

Duminică, 3 aprilie, chiar în Duminica Sfintei Cruci, după Sfânta Liturghie a avut loc în curtea bisericii noastre slujba de sfințire a Troiței pentru eroii și martirii neamului.

Biserica a fost întotdeauna responsabilă în fața istoriei, asumându-și mereu păstrarea vie a sentimentului iubirii de țară, dar și implicându-se în momentele grele prin care neamul nostru trecea. Alături de soldați pe front, alături de răniți în spitale, în închisori atunci când a trebuit să fie apărată dreapta credință a românilor. Martiri și eroi, dându-și viața pe altarul sfânt al patriei. Împreună, preoți, călugări și mireni au fost acolo unde jertfa supremă era cerută. Iar istoria ne dezvăluie numele a multor ierarhi, preoți și monahi ce au sfătuit, au apărat ori s-au implicat în importante evenimente istorice, precum Unirea Principatelor Române sau Marea Unire din 1918. Iar Biserica a suferit și Ea, căci trupul Ei suntem noi, credincioșii mireni. Dar și ierarhii, preoții și călugării au plătit ei înșiși obolul lor de suferință și jertfă. Nu mai departe de martirii din temnițele comuniste, acolo unde mii de preoți și călugări au fost închiși ispășindu-și singura vină de a iubi pe Dumnezeu, pe semenii și țara lor. Pentru aceasta au îndurat și umilințe fără de margini și chiar moartea.

Biserica și-a avut de la început martirii ei, și cunoscând adâncul suferinței, eroismul și jertfa supremă, nu pregetă să-i pomenească pe eroii și martirii neamului, mai ales de Ziua Eroilor, ce se serbează în aceeași zi cu praznicul Înălțării Domnului. Dar Biserica în fiecare Sfânta Liturghie se roagă pentru toți eroii, ostașii și luptătorii români din toate timpurile și din toate locurile, care s-au jertfit pe câmpurile de luptă, în lagăre și în închisori pentru apărarea patriei și a credinței strămoșești, pentru întregirea neamului, libertatea și dem-

nitatea poporului român.

Duminică sute de enoriași au participat la un moment deosebit, cel al sfințirii Troiței din curtea bisericii închinată eroilor și martirilor poporului și Bisericii române. Impresionant, emoționant, căci parcă am uitat azi să ne mai cinstim strămoșii și să ținem vie memoria istoriei poporului român.

Mulțumim celor care au contribuit la ridicarea acestei Sfinte Troițe, ca semn al prețurii înaintașilor mândri și curajoși. Luând aminte la ei, să le fim demni urmași, neplecându-ne fruntea în fața dușmanilor țării și ai credinței strămoșești.

Și parcă, mai emoționant ca niciodată au răsunat versurile Imnului Eroilor, care ne-au făcut mândri că suntem români:

*Presărați pe-a lor morminte, ale laurilor foi,
Spre a fi mai dulce somnul, fericiților eroi.
Ridicați pe piramida nemurii, faima lor,
Scriș în cărțile de aur, cântecul nemuritor.*

*Pe copii la sânul vostru, alintați-i cu-acest cânt,
Povestindu-le cu fală al eroilor avînt.
Dezveliți tot adevărul, și le spuneți tuturor,
Cum muriră frații voștri, pentru neam și țara lor.*

*Și pe sacrele morminte, puneți lacrimi și flori,
Spre a fi mai dulce somnul, miilor de luptători.
Ridicați pe piramidă nemurii, faima lor,
Scriș în cărțile de aur, cântecul nemuritor.*

*Pe copii la sânul vostru, alintați-i cu-acest cânt,
Povestindu-le cu fală, al eroilor avînt.
Dezveliți tot adevărul, și le spuneți tuturor,
Cum muriră frații voștri, pentru neam și țara lor. ❖*

Înscrieri la „Școala de muzică psaltică Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț”

Din primăvara aceasta se vor relua cursurile de muzică bizantină, susținute în cadrul școlii de muzică psaltică „Sf. Cuv. Paisie de la Neamț” a Parohiei Șerban Vodă.

Înscrierile vor avea loc în intervalul 8-20 aprilie. Condiție: se pot înscrie persoanele cu vârsta de peste 15 ani.

În perioada 21-22 aprilie va avea loc examenul de admitere (testarea aptitudinilor muzicale).

Cursurile vor debuta în data de 10 mai și vor fi organizate pe cicluri de predare și asimilare. Un ciclu (nivel) se va întinde pe durata a 6 luni. La finalul fiecărui ciclu

va avea loc testarea finală a cunoștințelor. Absolvenții vor primi diplome de absolvire a nivelului respectiv.

De coordonarea școlii și predarea cursurilor se va ocupa protopsalt drd. Bogdan Marin ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 10-17 APRILIE 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 10 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 4-a din Post (a Sf. Cuv. Ioan Scărarul) Utrenia, Sf. Liturghie
Luni 11 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰	Sfânta Liturghie
Miercuri 13 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -21 ³⁰	Sfânta Liturghie a Darurilor înainte sfințite Denia Canonului Mare
Vineri 15 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -21 ³⁰	Sfânta Liturghie a Darurilor înainte sfințite Denia Acatistului Bunei Vestiri
Sâmbătă 16 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie, Pomenirea morților cu citirea sărindarelor Pavecernița Mare
Duminică 17 aprilie	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 5-a din Post (a Cuv. Maria Egipteanca) Utrenia, Sf. Liturghie

VĂ REAMINTIM

În data de 19 aprilie, Sectorul Social organizează o nouă vizită copiilor de la Centrul „Sfânta Margareta”.
Nădăjduim că ne veți fi alături ca de fiecare dată la strângerea de fonduri și de alimente necesare copiilor.
Cei care doresc să sprijine această acțiune, o pot face la Pangarul bisericii și la coordonatoarea Sectorului Social – dna Ioana Rusu (tel. 0721/258 471)

DENIILE DIN A 5-A SĂPTĂMÂNĂ DIN POSTUL SFINTELOR PAȘTI

Am trecut deja de jumătatea Postului, și intrăm de mâine în a cincea săptămână din Marele Post. O săptămână cu două seri de rugăciune, miercuri și vineri, când avem Denia Canonului Mare și respectiv Denia Acatistului Bunei Vestiri.

Dacă în prima săptămână, Canonul cel Mare al Sfântului Andrei Criteanul a fost citit în patru seri, de luni până joi, acum se citește în întregime miercuri seara, la Pavecerniță. Ne plângem deci păcatele cele ce ne despart de Dumnezeu, ne tânguim, rugându-ne lui Dumnezeu să se milostivească spre noi, și să reverse peste noi iertarea Sa. Stihurile Canonului ne spun: „Vremea este a pocăinței, iar eu vin către Tine, Făcătorul meu; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un îndurat, dă-mi iertare de greșeale. Să nu mă urăști, Mântuitorule, să nu mă lezezi de la Fața Ta; ridică de la mine lanțul cel greu al păcatului și, ca un milostiv, dă-mi iertare de greșeale. Greșealele mele cele de voie și cele fără de voie, Mântuitorule, cele vădite și cele ascunse, cele știute și cele neștiute, toate iertându-le, ca un Dumnezeu, milostivește-Te și mă mântuiește. Din tinerețe, Mântuitorule, poruncile Tale le-am lepădat, și mi-am trecut toată viața cu poftă, neîngrijindu-mă și lenevindu-mă; pentru aceasta strig Ție, Mântuitorule: măcar la sfârșit mântuiește-mă. Bogăția sufletului cheltuind-o întru păcate, pustiu sunt de virtuți creștinești și, flămânzind, strig: Părinte al îndurărilor, apucând înaintea, miluiește-mă.”

Denia Acatistului Bunei Vestiri este legată de minunata salvare a Constantinopolului atacat de perși și avari, la 7 august 626, în timpul împăratului Heraclius. Acatistul Bunei Vestiri, unul dintre cele mai cunoscute imne de laudă închinat Maicii Domnului, este alcătuit din 12 condace și 12 icoase. Această compoziție, atribuită Patriarhului Serghie al Constantinopolului, dă expresie, în formă poetică, învățăturii Bisericii despre Maica Domnului. Știm că Imnul acatist s-a citit pentru prima dată la 7 august 626, când cetatea Constantinopolului era în mare primejdie să fie ocupată de turci. Maica Domnului a intervenit atunci, povățuindu-l

pe patriarhul Serghie al Constantinopolului, să citească acest acatist pentru ca cetatea să fie izbăvită.

Această slujbă se oficiază odată pe an, credincioșii rugându-se Maicii Domnului cu multă dragoste, aducând osteneala lor drept ofrandă Bunului Dumnezeu, prin închinare, metanii, smerită rugăciune și șederea îndelungată în sfânta biserică în cântări și rugăciuni. Fiecare conștientizează că trebuie să-l ierte pe fratele său, să-și deschidă mai mult sufletul către toți, făcând milostenie și împăcându-se cu semenul, pregătindu-se prin spovedanie și împărtășanie pentru a primi Învierea în adâncul inimii sale. ❖

Sfântul Mucenic Sava de la Buzău

Numit și Sava Gotul, Sfântul s-a născut pe la anul 334 într-un sat de munte, pe valea râului Buzău. Îndrumătorul său duhovnicesc a fost preotul Sansalas, care locuia în același sat cu tânărul Sava.

Prin anii 369-372, regele got Atanaric dezlănțuie o cumplită prigoană asupra creștinilor. În a cincea noapte a Sfințelor Paști din anul 372, preotul Sansalas și tânărul Sava au fost prinși de Atharid, fiul unui „regișor got“, și târați prin văi ale căror păduri fuseseră arse de curând, prin cioturi ascuțite. Au fost biciuiți aspru, pentru că nu au vrut să jertfească idolilor. Făcându-se ziua, pri-gonitorii au văzut însă că pe trupul Sfântului Sava nu se afla nici un semn de vătămare, de aceea s-au înfuriat și mai tare l-au răstignit pe două osii și l-au trântit la pământ, lăsându-l să se chinuiască aproape toată ziua și noaptea ce au urmat. Spre dimineață, o femeie ce trecea pe acolo l-a dezlegat, dar el a continuat să rămână în locul acela, netemându-se de ceea ce avea să urmeze.

Când Atharid a aflat, a poruncit ca sfântul să fie legat cu mâinile de o grindă, după care a adus la el mâncăruri jertfite idolilor, din care l-au obligat să mănânce. Însă Sfântul

Sava a spus că acele mâncăruri sunt spurcate, ca și cel ce le-a trimis, și a mărturisit pe Hristos ca fiind singurul Stăpân. Auzind acestea, unul dintre slujitorii a aruncat în pieptul Sfântului un drug de fier ascuțit, dar sfântul a rămas nevătămat, prin credința și darul lui Dumnezeu. Atunci, Atharid a poruncit ca preotul Sansalas să rămână legat, iar Sfântul Sava să fie aruncat în râul Mousaios (Buzău). Când au ajuns însă pe malul râului, slujitorii înfricoșați de minunile care le văzuseră, voiau să-l lase pe sfânt să fugă, dar acesta s-a împotrivit, rugându-i să îplinească porunca până la capăt. Atunci, slujitorii i-au pus peste gât un lemn și așa l-au aruncat în apă. Așa s-a săvârșit Sfântul Sava din această viață, la vârsta de 38 de ani. După ce l-au înecat, ucigașii i-au scos afară din apă trupul, pe care însă l-au lăsat neîngropat, și au plecat. Trupul său a fost luat de către creștini și îngropat cu cinstea cuvenită, într-un loc tainic, știut numai de ei.

La cererea Sfântului Vasile cel Mare, guvernatorul provinciei Sciția, Iulius Soarnus, a trimis bărbați vrednici de încredere pentru a ridica moaștele Sfântului Sava și a le duce în Capadocia. Într-o epistolă din anul 374,

Sfântul Vasile cel Mare confirmă primirea neprețiosului dar, mulțumind totodată pentru ajutorul acordat. Aceste sfinte moaște au fost însoțite și de o scrisoare a episcopului Tomisului de la acea dată, Bretanion, în care este descris martiriul Sfântului Sava. ❖